

กิตติกรรมประกาศ

สิ่งที่ผู้เขียนรู้สึกตลอดระยะเวลาของการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือเหนื่อย ท้อแท้ จนกระทั่งหลายครั้งผู้เขียนอยากเลิกล้มความตั้งใจการจะไปข้างหน้า แต่ด้วยกำลังใจจากพ่อแม่และเพื่อนพ้อง ทำให้ผู้เขียนเดินไปข้างหน้าได้

ต้องขอบคุณ ประโยค และกำลังใจดี ๆ จาก อาจารย์ปฐมฤกษ์ เกตุทัต ที่บอกผู้เขียนตลอดระยะเวลา การทำวิทยานิพนธ์ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ กำลังใจต้องดี อย่าท้อ ผมเคยเห็นคนที่กำลังจะจมน้ำ แต่เขาสามารถเอาชีวิตรอดได้ภายใน 4 วัน เพราะว่ากำลังใจดีมาหลายคนแล้ว ต้องยอมรับว่า ด้วยประโยค ดังกล่าว ทำให้ผู้เขียนมีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ

ขอบคุณ อาจารย์ บุญเลิศ วิเศษปรีชา อาจารย์ อธิยุทธ บุญมี ขอขอบคุณ พี่วิชัย ลุงประสิทธิ์ ที่ ช่วยลุ้นตัวโก่งจนผู้เขียนสามารถทำงานจนสำเร็จ

แต่ทั้งหมดทั้งปวงจะไม่สามารถสำเร็จได้เลยถ้าขาดเพื่อนที่ถือเป็นทั้งแรงใจ และมตงานอย่าง ปู น้อย อุ่น ที่ไม่เพียงคำถามไถ่หวังโยเท่านั้น หากยังช่วยลงมือลงแรง เดินตากฝน เพื่อช่วยผู้เขียนเก็บข้อมูล และต้องขอบคุณ นาฬิกาปลุก อย่าง หมู ฝัน ที่ช่วยโทรมาปลุกผู้เขียนทุกคืน

ขอบคุณการถามไถ่ความคืบหน้า ของพี่ตึก พี่เล็ก พี่ต่าย พี่ชุน ที่ คำถามไถ่ความคืบหน้า ของพี่ช่วยเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้ผู้เขียน มีกำลังใจที่จะเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไปได้

ผู้เขียนต้องยอมรับว่า การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้ผู้เขียนตระหนักถึงความเป็นเพื่อนมิตรภาพ ต้องขอบคุณคนชายพวงมาลัยทุกคนที่พร้อมจะบอกเล่าเรื่องราวของตัวเอง ขอขอบคุณ ป้าแสบ พี่ปุย

และสุดท้าย ผู้เขียนต้องขอบคุณ พ่อแม่ น้องสาว พี่ชาย ที่ถือเป็นกำลังใจที่สำคัญที่ทำให้ผู้เขียนสามารถอดนอน ติดต่อกันได้ หลาย ๆ วัน เพราะผู้เขียนพบแล้วว่า กำลังใจคือสิ่งที่สำคัญที่สุดของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สิรินาฏ ศิริสุนทร

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พ.ศ. 2549